

de, saa staar dog Hjemmet for hende i en Glans af Barndomsminderne som Kvindens ypperste Virkefelt, hvor Arbejdet skal tages op med Alvor og grundet paa en virkelig Uddannelse, og „aldrig slap hun sit Ideal af Sigte, at der for hver ung Kvinde burde komme en Tid, hvor hun aftjente sin Værnepligt,“ Hjemmets Værnepligt, et Udtryk Frk. Z. skylder Fru Ploug.

Hvad der her i faa Træk har kunnet antydes, er uden Fordring paa at give en hel Forestilling om, hvad Bogen rummer. Mange Træk og Sider af Frk. Zahles Personlighed og alle Enkelthederne om Skolens Arbejde har Bogens Læser til Gode. Disse Linier har blot skullet være en Tilskyndelse til Læsning af Bogen, det er ikke ofte, at der bydes bedre og interessantere Læsning.

E. C.

Kvindens Krigstjeneste i Udlandet.

Kvindens Krigstjeneste i Tyskland.

Samme Dag Mobiliseringsordren udgik, sendte Bestyrelsen for tyske Kvindeforeningers Forbund følgende Organisationsplan ud til Foreningerne: Hver Bys Kvindeforening slutter sig sammen og organiserer en national Kvindes-Krigstjeneste med følgende Opgaver:

1) Deltagelse i Arbejdet for at tilvejebringe en ensartet Forsørgelse med Levnedsmidler.

2) Familieforsorg for:

a) Familier, hvis Forsørgere er i Felten,

b) Familier, hvis Forsørgere paa Grund af Krigen er blevne arbejdsløse.

3) Arbejdsanvisning med en tredobbelt Opgave:

a) at skaffe Arbejde til Kvinder, som paa Grund af Forsørgers Fraværelse er henviste til at søge eget Erhverv;

b) at skaffe Arbejde til Kvinder, som er villige og i Stand til at træde i Mændenes Sted paa Pladser, som er blevne ledige ved deres Indkaldelse.

c) at skaffe Arbejde til frivillig Arbejdskraft.

4) Oplysningsvirksomhed.

I Berlin arbejder den nationale Kvinde-Krigstjeneste med en Centralkomité og 23 Hjelpekomitéer.

For at skaffe Hjelpekomitéerne et paalideligt Efterretningsvæsen har Hovedudvalget for den nationale Kvinde-Krigstjeneste dannet Grupper for de forskellige Omraader af Hjelpearbejdet under Krigen, og disse Grupper Arbejde er det at skaffe sig et Overblik over de Indretninger, som findes paa hvert enkelt Omraade og i Forbindelse med Hjelpeorganisationerne, Bospisningsanstalterne o. s. v. at organisere den Hjælp, der ydes.

Der findes følgende 8 Grupper:

1) Børneforsorg.

2) Ernæringspørgsmaalet. (Uddeling af Spisebilletter).

3) Anvisning af Bolig og Underhold.

4) Beklædningsdepoter.

5) Arbejdsanvisning.

6) Anvisning af frivillig Hjelpekraft.

Samtlige Kommissioner har stadig fælles Møder med de offentlige Undersøgelseskommisioner, i mange Distrikter daglig.

(„Die Frau“).

Den frivillige Kvindehjælps 10 Bud:

1) Hjælp af hele dit Hjerte og alle dine Kræfter. Det nødvendige Arbejde bør være Dig det kæreste, men Du vil kun rigtig

føle Dig paa din Plads der, hvor Maal og Midler stemmer med din Overbevisning.

2) Frivillighed forpligter. Frivilligt Arbejde skal ikke udføres mindre omhyggeligt end lønnet Arbejde; det skal tvertimod udføres med dobbelt Samvittighedsfuldhed. Vær forberedt paa Anstrengelser og Ubehageligheder, men vent ingen Romantik eller Sensation.

3) Øv ikke Velgerninger paa de fattiges Bekostning: Strik og sy ikke for Soldater eller saarede. Den Hjælp, Du dermed byder, røver Du fra de aller fattigste, de arbejdsløse.

4) At læge Saar er godt, ingen Saar at slaa er bedre. Den, som ikke afskediger sine Hjælpere eller sit Tjenestetyende gør mere vel end den, som giver en Almisse til 10 afskedigede.

5) Dersom Du føler Dig overbevist om, at der virkelig i et Tilfælde er Nød paa Færde, da giv Dig ikke Stunder, før denne Nød er afhjulpel eller i det mindste lindret. Ellers har Du gjort det, som er værre end intet, Du har røvet den fattiges Tid, ydmyget ham og svækket hans Tillid, skuffet hans Haab og ikke givet ham noget til Gengæld.

6) Forlang ikke at finde lutter Dyder hos den, som er i Nød. Ogsaa for den, som har levet uor-